

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстникъ въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

ВАЖНО ЗА КРЪЧМАРИТЪ.

Извѣстяваме на интересующитъ се, че отворихме въ с. Муселиево, Никополска околия, складъ отъ спиртъ и спиртни питиета като: мастика, рѣкия, конякъ и други.

Качества прѣвѣсходни, цѣни най умѣрени.
1—3 Атанасовъ & Славчовъ.

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЪЩА II КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

3—4

Илия Ив. Донковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

За да удовлетвори нѣкой кредитори на довѣрителката ми Хаджи Хаише Садика Хаджи Юмеръ Бейова, рѣшихъ да продавамъ по части отъ бранището ѝ, називаемо „Комударъ“. Желаящитъ можатъ да се отнесатъ всѣкога въ кантората ми.

Адвокатъ: Ив. Ив. Доковъ.

3—3

М. Иосифовъ приема да прѣподава и да подготвя ученици за повторителниъ испитъ по френски езикъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанитъ Маринчо П. Марчевъ бивши помощникъ съдебенъ приставъ и Русси Д. Желъзовъ, съ настоящето си, обявяваме на всички приятели и познаници, че отъ 23 Юлий н. г. отваряме писалище, като ще приемеме да завеждаме всѣкакъвъ родъ дѣла прѣдъ съдилищата, извършване актове и за привеждане въ изпълнение изпълнителни листове, съгласно чл. 3 отъ закона за Адвокатитъ и чл. 51 отъ Търговския законъ за кждѣто да бждатъ тѣ. Като общаваме акоратност и умѣрено възнаграждение.

Писалището ни се намира въ Александровската улица подъ № 3118, до зданието въ което се помещава Плев. Окол. Мирово Съдилище подъ фирмата Маринчо П. Марчевъ & С-іе Руссе Д. Желъзовъ.

гр. Плевенъ, 23 Юлий 1898 год.

1—3

Съ почитание

М. П. Марчевъ & Р. Д. Желъзовъ.

Плевенъ, 26-й Юлий 1898 год.

Слушали сме нѣкои Никополски граждани да се произнасятъ противъ откупването на желѣзнопътната линия Сомовитъ—Плевенъ, която тѣ считатъ вѣдна за интереситъ на града си. Това, до нѣгдѣ, можеше да бжде вѣрно, ако отъ рано, прѣди направата на желѣзнопътната линия, Плевенъ вършеше съ Никополъ търговия, ако всички, входящи въ г. Плевенъ, стоки се прѣкарваха чрѣзъ Никополъ, а така сжщо и ако износа на Плевенъ ставаше чрѣзъ Никополъ. Обаче, съ съжаление, ще признаемъ, че, макаръ интереситъ на Никополъ да изисквахъ това, пъкъ и ония на г. Плевенъ да сж сжщитъ, други интереси се испрѣчваха по сръдата; интереси, които отъ дълги години сж имали надмощие надъ интереситъ на Никополъ, вслѣдствие на което и търговията на г. Никополъ не е могла да се развие и вземе по широки размѣри. Тѣзи интереси сж интереситъ на града Свищовъ, който, като окръженъ градъ, е ималъ всѣкога надмощието и надъ всичко. И догдѣто Никополъ по териториялно разпрѣдѣление се намира подъ Свищовъ, неговата тър-

говия никога нѣма да се развие и Никополъ никога нѣма да бжде центръ на такава търговия, на каквато сж центръ другитъ Дунавски градове, защото г. Свищовъ, като окръженъ градъ, нѣма да допусне това и ще противодѣйствува и на най малкий опитъ да се повдигне търговията му, защото всѣко повдигане на Никополъ ще се отразява въ вѣда на Свищовъ. И, ако Никополъ днесъ не е търговски градъ, причината на това не трѣбва да се търси нѣгдѣ другагдѣ, освѣнъ въ обстоятелството, че интереситъ на Свищовъ изискватъ това. Никополчани не трѣбва да се опасаватъ отъ исканията на Плевенци ни най-малко, ако тѣ разбиратъ своитъ интереси, а отъ Свищовчани. Съ Плевенци тѣ можатъ много дѣсно да се разбератъ, защото интереситъ имъ сж тождествени, когато ония съ Свищовчани съвършенно противоположни. Плевенъ нѣма интересъ да желае съединението на Никополъ, нито да въздига едно село въ вѣда на единъ градъ, вслѣдствие на това може да се намѣри единъ изходъ, който да задоволи и Никополъ. Ако Никополъ остане относително пхтнитъ си съобщения въ днешното си положение, никой не може му помогна. Никополскитъ интереси изискватъ не развалянието на тогавата желѣзнопътна линия Сомовитъ—Плевенъ, а продължението ѝ до Никополъ—което е осществимо, понеже нѣма технически прѣпятствия и съ едни малки разноси може да се постигне всичко. Въ сществуването на тая линия Никополъ трѣбва да очаква своето повдигане, а така сжщо и въ присъединяването си териториялно къмъ Плевенъ. Въ такъвъ само случай търговията на Никополъ може да се повдигне и Никополъ да стане търговски градъ, какъвто е днесъ Свищовъ. Друга една причина, за да бжде въ това положение търговията на Никополъ, ний намѣрваме въ ония прѣселенци отъ Свищовъ, които, макаръ и да живѣятъ отъ дълги години въ Никополъ, но, като родени отъ Свищовъ, милѣятъ много повече интереситъ на родния си градъ прѣдъ ония на града, въ когото живѣятъ и въ всѣки удобенъ случай спомагатъ за въздигането на родния си градъ, въ когото единъ денъ пакъ може да се върнатъ да живѣятъ.

Ний не говоримъ празни думи.

Никополъ съставлява частъ отъ Свищовскій окръгъ отъ 15 години насамъ. Жителитъ му, както и ония отъ околията, плащатъ всички окръжни тегами, каквито плащатъ жителитъ отъ Свищовска околия.

Тѣзи пари се прѣбиратъ отъ Свищовската окръжна коммисия и цѣли 15 години тази коммисия, въ която, по всѣка вѣроятностъ, сж влизали и Никополски граждани, родени въ Свищовъ, се е грижала за Никополъ и околията му, като е била майка за Свищовската околия и мащеха за Никополската. И благодарение на тѣзи грижи, Никополската околия е процвѣтѣла (?) и достигнала до това положение, въ което се намѣрва днесъ. Че Свищовската окр. постоянна коммисия не е направила почти нищо за Никополъ, е много ясно. Ний ще привѣдемъ само единъ фактъ, който е отъ естество да увѣри и най-големитъ томовци, че Свищовчани всѣкога сж игнорирали интереситъ на Никополчани. Прѣзъ 1889 година Плевенската окр. постоянна коммисия, за да улѣни пхтнитъ съобщения съ Никополъ, да даде възможностъ да се развие търговията между тѣзи два града, почна построяката на шосето Плевенъ—Никополъ и го построи до границата на Плевенскій окръгъ. Оставаше Свищовската окр. пост. коммисия да поеме съ присърдце сжщата идея и да довърши другата половина отъ шосето въ Нико-

полската околия. Нѣ направи ли се нѣщо? Не, отговаряме, защото интереситъ на Свищовъ диктувахъ да не се свързва Никополъ съ шосе, което ще даде по голѣмъ потокъ на търговията му съ Плевенъ. Цѣли 10 години почти Свищовскій окръгъ, свѣтъ, па и коммисията, намирахъ причини да не се довършва това шосе и да не се свързва Никополъ съ Плевенъ. И днешенъ денъ още не е направено. Прави се, това не отричаме, нѣ части, а цѣлото шосе Богъ знае, кога ще бжде готово. И тази година Свищовската постоянна коммисия склучи съ Българ. Народна Банка единъ заемъ за направата на шосета въ окръга, нѣ и съ тѣзи пари пакъ ще се подобрятъ пхтнитъ съобщения на гр. Свищовъ съ разнитъ пунктове въ околията му, безъ да се направи нѣщо и за гр. Никополъ или за околията му. Сега нищо не се прѣдприема за доброто на Никополъ и околията му отъ сръдствата му, съ които разполага Свищовската окр. пост. коммисия и ако единъ денъ, което нѣма да отиде за дълго, Никополъ мине подъ Плевенъ по новото териториялно разпрѣдѣление на окръжитъ, то заедно съ това на Плевенъ щѣ се прѣхвърли и дългътъ на Никополската околия, суммитъ на който дългъ сж били употребени за подобряване пхтнитъ съобщения въ Свищовската околия. Свищовчанитъ виждатъ, че, рано или късно, Никополската околия ще мине подъ Плевенъ, за това бързатъ да си оплетжатъ кошницата, догдѣто е вѣрме.

Ето защо Никополчани не сж прави въ сжжденията си, като твърдятъ, че Плевенъ искалъ да съсипе града имъ, а да въздигне Сомовитъ, като ходатайствува да се откупи отъ държавата построената вече на частни сръдства линия Сомовитъ—Плевенъ. Не сж прави, защото Плевенци никога не сж искали, нито пъкъ сж желали съединението на Никополъ, защото интереситъ имъ не сж дохождали въ стѣлкновение, когато напротивъ съ Свищовъ е съвършенно обратното. И двата града сж на Дунава и всѣкога сж съперничали единъ на другъ, а тѣй като Свищовъ, като окръженъ градъ, всѣкога е ималъ надмощието, естествено е, че търговията въ Никополъ не ще може да добие такъвъ размѣръ, какъвто има Свищовската. Ако Никополчани искатъ да разбератъ интереситъ си, тѣ ни най-малко не трѣбва да противодѣйствуватъ на усилията на Плевенчани да се откупи и експлоатира отъ държавата линията Сомовитъ—Плевенъ, а да се застъпятъ и тѣ и подпомогнатъ за свързването и на града си чрѣзъ тази линия съ Плевенъ, въ който случай ще въздигнатъ града си и разширятъ търговскитъ си операции. Тука, и само тука е спасението на Никополъ.

Въ случай пъкъ, че Никополчани се не отдѣлятъ отъ заблудението си и остаятъ на първото си рѣшение да ходатайствуватъ за развалянието на линията Сомовитъ—Плевенъ, никой не ще имъ бжде кривъ, и всичката отговорностъ за заравянието интереситъ на града Никополъ ще падне върху неговитъ ръководители, които въ заблудението си не сж видѣли пхтя, който ги води къмъ добъръ изходъ и водно или неволно сж обрекли на загинване веднѣжъ за винаги интереситъ на града си. Това е нашето мнѣние и ний вѣрваме, че казваме една истина. Нѣ тѣй като интереситъ на Плевенскій, Ловченскій, пъкъ и Свищовскій окръзи изискватъ това, Плевенъ ще дѣйствува съ всички възможни сръдства да се откупи и експлоатира отъ държавата линията Сомовитъ—Плевенъ, а пъкъ Никополскитъ граждани, които милѣятъ интереситъ на града си и желаятъ неговото повдигане, нека си отварятъ очи-

тѣ, защото може да дойде единъ день, когато ще признайтъ справедливостта на нашитѣ думи, нѣ ще бжде много късно. Нека не забравятъ и това, че иматъ и съграждани, на които интереса е да се запази всичката търговия за родния имъ градъ Свищовъ. При това нека не се забравя и това, че най-големия дѣлъ въ плащанieto на разнитѣ окръжни тегоби се пада на Никополската околия, която има 9983 дървени и жѣлезни рала срѣщу 5663 въ Свищовската околия. Свищовската околия се подобрява въ всеко отношение отъ гърба на Никополската, която плаща окръжни тегоби въ два пѣти повече отъ Свищовската. И единъ день при отцѣпването на тия двѣ околии — Никополската и Свищовската, на първата ще се наложи да исплаща отъ направенитѣ заеми, които сж употребени исклучително за подобряването на Свищовската околия, два пѣта по по-големъ дѣлъ отъ дѣлътъ, когато ще плати Свищовската околия.

И този день не е далечъ, тогава, вѣрваме, че Никополчани ще видятъ, кои сж били тѣхни доброжелатели и кои не.

МЪСТНИ НОВИНИ

— Прѣзъ настоящата година двама забѣлжителни мъже — Гладстонъ и Бисмаркъ придадохъ Богу духътъ си. Макаръ и двамата да бѣхъ велики хора за вѣкътъ си, обаче смъртта имъ не произведе еднакво впечатление. Смъртта на Гладстона причини скърбъ на всички народности безъ разлика, като човѣкъ който прѣзъ цѣлий си животъ е работилъ за угнѣтенитѣ и онеправданитѣ, — когато вторий е работилъ само за доброто на германската империя и е билъ неумолимъ къмъ другитѣ. Смъртнитѣ останки на първия се украсихъ съ вѣнци отъ старий и новий свѣтъ, а на вторий отъ германцитѣ. По случай смъртта на Гладстона се поднесохъ съболезнователни телеграмми до дамашнитѣ му отъ всекъдѣ, а на Бисмарка отъ нѣмскитѣ край. При това и въ живота си тѣзи двѣ велики политически лица сж се различавали по своята дѣятелностъ. Въ лицето на Гладстона всеки виждаше единъ човѣкъ, който дава помощъ да се притече, когато въ лицето на Бисмарка се съгледаше противното. И България въ своя редъ въ лицето на Гладстона загуби единъ свой доброжелатель, който въ най тѣжкитѣ врѣмена на нашето робство, когато се бѣсехъ, биехъ, убивахъ беззащитнитѣ рай, издигна своя мощенъ гласъ въ полза на угнѣтенитѣ българи, застъпи се за насъ, извади на сцената турскитѣ звѣрства и съ перото си способствува да възбуди състрадание къмъ угнѣтенитѣ българи въ цѣла Европа, прѣдизвика съчувствие къмъ насъ въ всички държави и когато Руссия, нашата освободителка, поведе своитѣ побѣдоносни войски за нашето освобождение, тя не срѣщнахъ отъ никѣдѣ противодѣйствие, когато Бисмаркъ гледаше на тази България, която спорѣдъ него не заслужавала смъртта на единъ помера-

нски войникъ, съ лоше око и станж причина да се распокже Сан-Стифанска България на 5 части.

— Софийскитѣ вѣстници печататъ едно обявление на Д-ръ Хр. Мутафовъ, бившъ членъ на мѣстния окр. сждъ, съ което оповѣстява, че се билъ установилъ да адвокатствува въ Руссе, и приемалъ да защищава дѣла само *прѣдъ ашиел. сждъ*. Ние, които познаваме отличителнитѣ качества на г. Мутафовъ, много скърбимъ, че се е отказалъ да защищава дѣла прѣдъ окр. и мировитѣ сждилища. Мнозина клиенти, които имаше тукъ, и които иматъ дѣла въ окр. сждъ, днесъ ще трѣбва да го напустнатъ по единственната причина, че не приемалъ да защищава и въ по-долни сждилища.

— Въ градското мирово сждилище прѣди нѣколко дни се гледа едно дѣло, което трѣбва да отбѣлжиме. Тажителъ по него се яви Цв. Караивановъ, редакторъ на в. „Бдителъ“, който се тжжи срѣщу Георги Илиевъ, окол. началникъ въ Луковитѣ, за гдѣто послѣдния вселилъ страхъ у К-ва. съ заканването, че ще го съеѣче на парчета, ако продължавалъ да *блядослави*. Това заканване, този страхъ, който добилъ К-въ и отъ който нощемъ не можилъ да спи спокойно, защото всекога Илиевъ му се явявалъ на сънъ — голѣмъ, рутавъ, както самъ К. се изразява, било придадено отъ Т. Цвѣтковъ. Отъ распитанитѣ свидѣтели се установи, че Илиевъ не е правилъ никакво заканване, а напротивъ казалъ на Цвѣтковъ да съобщи Кар-ву, да прѣстане да хули и блядослави по неговъ адресъ, защото може да го застави да иди до крайностъ. Отъ другъ свидѣтель В. Н-въ се установи прѣдъ сжда, че мнѣния оплашенъ, види се, да прѣкрие прѣстъпление си, единъ день, кога Г. Илиевъ заминувалъ, нравствения Караивановъ да се покаже до колко стои високо въ нравствено отношение и какво понятие има за честта на хората, а слѣдователно и за своята, въ присѣствие и на други свидѣтели, поканилъ нѣкакъвъ близостоящъ бо-задния да видялъ работата на минаващия началникъ. Това се исповѣда подъ клѣтва прѣдъ сждилището въ присѣствие на отбрана публика. Ето единъ образецъ отъ моралъ на единъ човѣкъ, който, ужъ оожемъ, се е нагъроилъ съ вѣстника си да поправя лошитѣ нрави на обществото. До като имаме такива безнравственици за обществени дѣйци, които оплюти трѣбва да стои въ кюшетата, и до като нашето общество прѣбвратаква като въпросна личности, отъ които нѣкой го считатъ за честь, кога се осмѣлява да блядослави, до тогава ние всекога ще стоиме въ рамкитѣ на онова биволско невѣжество, съ което българинътъ се е прославилъ.

— Дѣлото на славнитѣ *отзивови* студенти: Стояновъ и Градинаровъ, което бѣше отложено миналия мѣсець, подлѣжи да се разгледва на 27 т. м. Въ слѣдующий брой на вѣстника си ще съобщимъ резултатъ по него.

Поправка. Датата на поканата М. 234 публикувана на 3-та страница въ миналия 28

кимъ на стареца, който се бѣше сирѣлъ до самитѣ врата. На ти, Пахомичъ, Кузка, обърна се къмъ него, подръжъ го, а азъ съ керияшката ще поговорж, добави ти, като му подаваше дѣтето.

— Ще ли кротува то? измъжика Пахомичъ, като вземаше въ рѣцѣ дѣтето.

— Ти го забавяй — и ще мълчи.

— Да го забавямъ, да го забавямъ, а съ какво, съ неудоволствие каза стареца.

Двѣтѣ жени влѣзохъ въ слѣдующата стая. Съ низкъ таванъ, неотдавна бѣлосана, тази стая бѣше доволно мокра. Въ жгѣла се намѣрваше чурунка; нейната дълга тънка грѣба прѣминаваше прѣзъ стаята.

Покрай стѣната имаше три кревата.

Всичкото бѣше бѣдно, вехто, въ чисто.

Въ единия жгѣлъ на постелка, постлана върху съидѣци, лежеше болна жена на около тридесетъ и петъ години. Лицето ѝ горѣше, очитѣ ѝ бѣхъ жѣтни; чернитѣ ѝ коси въ безпорядкъ лежехъ около главата ѝ. Жената бѣше покрита съ нѣкакво си маслениено палто, което ѝ покриваше само до половина.

Около нея на обрънатъ съидѣкъ, който замѣстваше маса, имаше чаша съ вода, която болната непрѣкъснато пиеше. Тука, на пода, седѣхъ двѣ момиченца и играехъ съ счупени дървени куклички.

Едната отъ тѣхъ бѣше блондинка съ дебелички устни, отворена, на шестъ години — дѣщеря на хазайката, на име Надя. Другата на петъ години, чиста брюнетка съ кестеняви косми и красиви черни очи, сухичка и страховлива. При първия викъ или поискване на своята другарка, тя бързаше страховливо и безропотно да ѝ отслужи. Тази бѣше сжща дѣщеря на перачката. Нечесто, особено прѣзъ врѣмето на болѣзъта на майката, малката Лиза получаваше мушканици и удари отъ Надя, нѣ имаше кой да се застъпи за нея: майката занесена, а Надя е дѣщеря на хазайката. Чисто, като слагаше малката си главичка на постелката на болната

брой на вѣстника ни да се чете 14 вмѣсто 20 Юлий

— По долѣ даваме мѣсто на едно писмо адресирано отъ Гаврилъ Лучовъ ж. на г. Плѣвентъ, бившъ редакторъ-отговорникъ на починалий вѣстникъ „Наблюдатель“ до мѣстнитѣ граждани Г. Г. Д-ръ Друмевъ и Ив. Доковъ. Нашитѣ читатели знайтъ много добръ до каква степенъ на безнравственностъ бѣ достигнала онази пачавра, която подъ булото на единъ нещастникъ — службашъ въ дружеството „Нива“, бѣ си задала да каля и пѣтни всички, които не имъ вървѣхъ по водата. Една група отъ шарлатани, каквито ги рисува самъ Гаврилъ Лучовъ, събрана отъ колъ и вжже, гладни като вълци, бивши писарушки по съ 50—60 лева при сжщитѣ лица, които днесъ калятъ, оставихъ нещастника Лучовъ, като отговорникъ, да лежи днесъ по затворитѣ за тѣхната алчностъ. Ние знаехме, че Лучовъ не е въ състояние да прочете, а камоли да напише такива псувни по адресъ, на Г. Г. Доковъ, Друмевъ, но нѣмахме възможностъ да хванемъ сжщитѣ автори, защото нѣмахме нищо на рѣцѣ. Писмото на Г. Лучова, което е отпразилъ, и което ние обнародваме по молба на горнитѣ господа е едно хубаво огледало за Стамболовската глотница, която се е навѣртала и навѣрта около дружеството „Нива“ и другитѣ финансови учреждения. Не ще съмнѣние, че Г. Г. Доковъ и Д-ръ Друмевъ, сж знаели невинността на Лучова, и тѣ днесъ се удовлетворяватъ съ това отпразено заявление на Лучова; тѣ, вѣрваме, да му простятъ, защото всичкия позоръ, всичкото безсестие остава върху лицата, които сж инспектирали Лучова да върши клѣвети и да псува. Това още показва, каква нравствена цѣна иматъ разнитѣ Коларовци и Влаховци, които сж вкарвали Лучова да лежи въ затвора. Ние прѣпоръчваме писмото да го прочетатъ, и да видятъ, какви личности още съставляватъ Стамболовската партия и въ какви рѣцѣ се намѣрва управлението на дружеството „Нива“.

Ето и самото писмо:

До Г. Г. Д-ръ А. Друмевъ и Ив. Ив. Доковъ Тукъ.

Прѣзъ 1895 година, когато излизаше в. „Наблюдатель“ азъ бѣхъ повиканъ да заема длѣжността отговоренъ редакторъ на този вѣстникъ. Понеже имахъ нужда да се прѣхранимъ, слѣдъ като ме убѣждавахъ нѣколко пѣти, азъ приехъ да бжда отговоренъ редакторъ. Това стана въ помѣщенiето на Дружеството „Нива“, гдѣто Коларовъ, Биволаровъ и Влаховъ, за да ме убѣдѣтъ да приема да бжда отговоренъ редакторъ на в. „Наблюд.“ ми обѣщавашъ златни гори. Обаче, щомъ приехъ и взехъ да пишамъ въ вѣстника лошо за хора, които азъ познавамъ за добри, явихъ имъ, че не сж вече да се подписвамъ за отговоренъ редакторъ, нѣ тѣ пакъ ме убѣдиха да остана, догдѣ въ 5 и 6-й брой написахъ най-големитѣ оскърбления за Г-на Д-ръ Друмева и Г-на Ив. Ив. Доковъ. Слѣдъ като си оплетохъ кошницата Коларовъ, Биволаровъ и Влаховъ ме испратихъ на Со-

си майка, Лиза горко плачеше, а майката още повече страдана и се мѣташе.

— Какво ѝ е? попита Авдотия, като указваше на болната.

— Богъ ѝ знае, перачка е — трѣбва да се е простудила, вече втора недѣля какъ лежи; виждъ, колко гори.

— А защо не отиде въ болницата? не желае ли?

— Бои се; казва че ще ѝ уморѣтъ; вижда се, че и за дѣцата ѝ е жалъ.

— Това нейно ли е?

— Тази, чернооката; а тази е моя, има още и едно момче на осемъ години, ходи съ дърво подирѣно, майка си да храни.

Въ това врѣме се раздаде оглушителний викъ и на двѣтѣ момиченца. Авдотия се обърна. Бѣлоржката Надя бѣше съ дървената чаша Лиза по главата и двѣтѣ плачехъ.

Болната се замета на постелката си. Стареца и Авдотия се спустнахъ да ги разтърватъ.

— Ухъ, немирни, викаше хазайката, като тупаше съ кракъ на дѣцата, какво правите?

Лиза, като закри съ двѣ рѣцѣ своето лице, заплака съ гласъ.

Надя като дойде при майка си и, като скри своето лице въ роклята на майка си, тоже плачеше. Мъчно бѣше да се опрѣдѣли, кое дѣте почна първо и за какво?

Авдотия взе Лиза на колѣнѣ и ѝ галѣше.

— Охъ, Господи, ти ме наказа, проговори болната, пѣкъ и Прошка се загуби!

— Ваше момиченце ли е?

— Мое, отговори болната, като въздѣхна глѣбоко. Нещастна; още и синъ имамъ Какво ще стане съ тѣхъ като умрѣ Охъ, Господи!

— Ще умрешъ веръ, грубо отвѣрна хазайката,

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ

(Продължение отъ брой 28).

— Азъ ще заплатѣ азъ имамъ познати добри хора — нѣма да ме оставятъ.

— Ти отъ кои си?

— Азъ по рано все по господарскитѣ домове живѣехъ, а сега вече нѣмамъ сила да работѣ; станахъ стара — не можъ и почнахъ съ името Христово да живѣхъ.

— А какъ се именувашъ?

— Авдотия ми е кръстното име.

— Хубаво, Авдотию, установи се, само паритѣ понапрѣдъ ще заплатишъ, ето виждъ

Въ първата стая, гдѣто тѣ разговаряхъ, имаше голѣма руска печка (соба); при прозореца се помѣщаваше широкъ дървенъ креватъ, на когото бѣхъ навърлени сума кални дрипи.

— Тукъ живѣйтъ мжжъ съ жената си — птичници: щипятъ пера, наченъ хазайката, а тамъ ъ, при собата живѣе единъ бѣденъ старецъ, който така сжщо ходи по просия, може би, ти го познавашъ.

Въ това врѣме на вратата на слѣдующата стая се показа малка, суха фигура съ голѣма глава, на която имаше цѣла шапка гѣсти, побѣлѣли ечепкани косми. Широка побѣлѣла брада достигаше до поясъ. Малкитѣ му, сжжѣщи се очи, гледахъ бойко. Той бѣше обличенъ съ вехтичкъ бѣлъ кителъ и такива сжщо панталони.

Общия му видъ бѣше такъвъ: „педя човѣкъ, латать брада“. Той вѣжливо се поклони на Авдотия и имъ стори мѣсто да минѣтъ въ другата стая, изъ която току що бѣше излѣзълъ.

— Този е самия старецъ, каза хазайката, като

сѣ челядѣта си, кога младитѣ ставатъ способни да избѣгватъ опасността и да се самосъхраняватъ (пазятъ), какви прѣпятствия и пакости се правятъ при развъжданieto на полезния дивечъ отъ страна на населението (разваляние на гнѣздата отъ косачитѣ, събиране яйцата на блатни птици, хващане малкитѣ сърнета, кошутчета, заечета, гълъбчета и прочее) е) колко и какви закононарушения сѣ извършени отъ властитѣ, отъ падаритѣ, отъ браконьеритѣ и отъ самитѣ членове ловци? ж) народнитѣ имена, прѣдания и вѣрвания за животнитѣ и пр. пр.

7) Да се въведе кооперативния (потребителя) принципъ мѣжду всичкитѣ членове на ловджийскитѣ дружества за доставяние на право отъ голѣмитѣ търговски кѣщи или отъ фабриктѣ изъ странство всички потребности по лова (гилзи, барутъ, сачми, чанти, пушки и пр.) разбира се, срѣщу възможнитѣ намаления на цѣнитѣ, и ползата отъ намалението да е за самитѣ членове-ловци.

8) Да се взематъ мѣрки за устрояване на заводи, и то на нѣколко мѣста, отъ най-чисто-крѣвни расови кучета по всичкитѣ родове ловъ като се обърне особено внимание за подобрене на нашата мѣстна раса на палацитѣ (загаритѣ).

9) Да се обсъди, като какви мѣрки да се взематъ щото ловчийскитѣ дружества да иматъ единъ свой отдѣлъ при зоологическата сбирка (музей), въ която да бждатъ изложени всичкитѣ нашенски видове животни (полезни и вѣдители) що съставляватъ прѣдмѣтъ за ловъ, както и срѣдствата за убиванieto и улавянieto имъ (всичкитѣ видове стари оръжия, капани, станици и пр.)

10) Да се направятъ, докѣтъ трае конгресътъ, колективни постѣпки отъ самитѣ делегати прѣдъ М-то на Търговията и Земледелието, прѣдъ М-то на общественитѣ Сгради и прѣдъ Военното Министерство за назначение на специални надзиратели по лова и риболовството, за намаление такситѣ за прѣвоза на кучетата по държавнитѣ желѣзници и за отпущане даромъ по нѣколко пушки и нуждитѣ патрони за стрѣлбищата на всеко едно дружество, като се замоли Военното Министерство да даде своето съдѣйствие и улѣснение за построяване въ столицата едно образцово стрѣлбище, спорѣдъ което да бждатъ урѣдени и другитѣ стрѣлбища изъ провинцията.

Къмъ горнитѣ въпроси, разбира се, всеки делегатъ е въ правото си да прибави и други, щомъ тѣ сѣ отъ общъ интересъ за дѣлото, нѣ съ условие да бждатъ тѣ обявени въ конгреса още въ първото му заседание.

Акционерна Банка „НАПРѢДЪКЪ“

гр. Плъвенъ.

Основенъ капиталъ 1,000,000 зл. лева

Управителний съвѣтъ на Акционерната Банка „Напредѣкъ“ съгласно протоколното си рѣшение, честь има да покани Г-да акционеритѣ на извънредно събрание на 3-ий идущи мѣсѣцъ Августъ т. г., което ще стане въ 8 часѣтъ прѣдъ обѣдъ въ помѣщенieto на Банката за вземане слѣдующитѣ рѣшения:

I Утвърждаване управителя на Банката и

II Разрѣшение да се исплатятъ печалбитѣ отъ 1/7—31/12 т. г. въ края на годината, както и кога да станатъ исплащанията на 12 % за прѣзъ 1899 год.

Умоляватъ се Г-да акционеритѣ срѣщу депозиране на акцитѣ си за удостовѣрение правото си за участие въ събранieto, да се отнесатъ до слѣдующитѣ лица и мѣста:

гр. Плъвенъ	Банковато Кантора
„ София	Българ. Нар. Банка
„ Руссе	Д. А. Буровъ С-ие
„ Ловечъ	Бр. П. Никифорови.

14 Юлий 1898 г.

гр. Плъвенъ Прѣдсѣдатель на управ. съвѣтъ:
Д. Стояновъ

Забѣлѣжка: Ако не се състои събранieto на 3-ий Августъ, то отлага се същото безъ особена покана за 10 сѣщий т. г.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на почитаемата публика, че изработвамъ: скици, планове, детални чертежи и смѣтки за строение частни кѣщи; — приемамъ прѣдприятието на частнитѣ постройки; — доставямъ: тапети, теракотни, гипсови или други външни или вътрѣшни украшения; също доставямъ и инсталирамъ централни отопления съ топѣлъ въздъхъ, пара, или топла вода. —

Всичко съ най умѣрени цѣни.

Архитектъ Удо Рибавъ
(Руссе)

10—10

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 6370

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“

ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Въл.-Трънското землище а именно:

- 1) Една Кѣща (Землянка) въ с. Въл.-Трънъ долната махла съ дворъ отъ около 5 дек. оцѣн. за 150 л.
- 2) Лозе отъ 1 1/2 дек. въ землището на с. Катерица въ мѣстността „Долнитѣ лозя“ оцѣн. за 22 л. 50
- 3) Нива отъ около 14 дек. въ сѣщия районъ въ мѣстността Спърдешки пѣтъ оцѣн. за 140 л.

Горний имотъ принадлежи на Митю Гуровъ отъ с. Въл.-Трънъ не заложенъ продава се по взысканieto на Иванчо Цвѣтковъ отъ гр. Ловечъ за 500 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2078 на Плъвенски Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 17 Юлий 1898 г. Дѣло № 111/94 г. сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—145—2

№ 6218

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Злокученското землище а именно:

- 1) Нива „Равнището“ отъ 17 декари 3 ара.
- 2) Нива Дърманкова падина около 13 дек. 7 ара
- 3) Нива „Срѣдната“ около 16 дек. 5 ара.
- 4) Нива „Ейгени геранъ“ около 16 дек. 5 ара.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Цвѣтановъ отъ с. Злокучене не сѣ заложени продаватъ се по взысканieto на Стаменъ Ивановъ отъ с. Комарево за 460 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2753 на Плъв. Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ произволна цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 16 Юлий 1898 г. Дѣло № 516/96 г. п. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ 2—138—2

№ 6220

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Комаровското землище, а именно:

- 1) Нива „Малера“ около 6 1/2 декара цѣна произволна
- 2) Нива „Търницата“ около 16 декара цѣна произволна
- 3) Нива „Кретский пѣтъ“ около 15 дек. 7 ара цѣна произволна.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Константинъ Кръстевъ отъ с. Комарево не е заложенъ продава се по взысканieto на Стаменъ Ивановъ отъ сѣщото село за 365 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2749 на Плъвенски окол. мир. сѣдия.

Наддаването ще почне отъ произволна цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 11 Юлий 1898 г. Дѣло № 515/96. 2—140—2 п. сѣдеб. приставъ: К. Пунжевъ

№ 4658

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвенъ а именно:

- 1) Една кѣща въ гр. Плъвѣ IX кварталъ съ дворъ 208 кв. мет. оцѣнена за 100 лева.

Горний имотъ принадлежи на Петко Тотювъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взысканieto на Моно С. Рогачевъ отъ гр. Плъвенъ за 75 л. лихвитъ и разноскитѣ по испѣл. листъ № 262 на Плъв. гр. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 15 Юлий 1898 год. Дѣло № 67/98 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 2—144—2

№ 6337

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плъвенското землище а именно:

- 1) Една четвъртъ часть отъ една, воденица съ единъ четвъртъ часть камѣкъ направена отъ камѣкъ и дървенъ материалъ покрита съ кермиди и съ една четвъртъ бостанъ отъ около 7 дек. и 3 ара оцѣн. 200 л.
- 2) Нива отъ 9 дек. и 5 ара мѣстността „Дългински пѣтъ“ оцѣнена 57 лева.
- 3) Нива отъ 17 декари и 5 ара мѣстността задъ Обора оцѣнена 105 лева.
- 4) Ливада отъ 6 декари мѣстността „Меркечъ“ оцѣнена за 36 лева.

Горний имотъ принадлежи на Гецо Попповъ отъ с. Пелишатъ не заложенъ продава се по взысканieto на Пелишатската селска община за 527 л. 50 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1480 на Плъвенски Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 16 Юлий 1898 г. Дѣло № 1068/97 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—2

№ 6332

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плъвенското землище а именно:

целарията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Одрѣнското землище а именно:

- 1) Нива отъ 6 дек и 3 ара въ мѣстността „Целината“ оцѣнена 60 лева.
- 2) Нива отъ 10 дек. въ мѣстността „Острица“ оцѣнена 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тодоръ Великовъ отъ с. Одрѣне не заложенъ продава се по взысканieto на Петко Найденовъ отъ с. Одрѣне за 254 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4720 на Плъвенски Околиски Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 13 Юлий 1898 г. Дѣло № 897/97 г. сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—143—2

№ 6221

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Комаревското землище а именно:

- 1) Нива „Михалевъ кутелъ“ отъ 3 декари.
- 2) Нива „Кръвнишки припекъ“ отъ 5 дек. 3 ара
- 3) Нива „Сартлишки долъ“ 6 дек. 2 ара.
- 4) Нива „Вехтитѣ лозя“ отъ 3 декари 7 ара.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Върбанъ Иванов отъ с. Комарево не сѣ заложени продаватъ се по взысканieto на Стаменъ Ивановъ отъ сѣщото село за 270 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ 2750 на Плъвенски Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 13 Юлий 1898 год. Дѣло № 514/96 г. п. с. Приставъ: К. Пунжевъ 2—141—2

№ 3419

Извѣствамъ, че слѣдъ 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

- 1) Една часть отъ цѣлий дворъ. отъ 750 квад. метра въ гр. Плъвенъ оцѣн. за 250 лева.

Горний имотъ принадлежи на Тинко Продановъ отъ гр. Плъвенъ не заложенъ продава се по взысканieto на Държавното Съкровище за 212 л. 50 ст. и разноскитѣ по испѣл. листъ № 1550 на Плъвенски гр. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждане книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 3 Юлий 1898 г. Дѣло № 1575/97 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 2—109—2

№ 3425

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижими имоти а именно:

- 1) Едно лозе въ Плъвенското землищи мѣстността „Аладжи Чошма“ отъ 2 1/10 декара оцѣнено за 60 л.

Горний имотъ принадлежи на Елена Димитрова отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взысканieto на Държавното Съкровище за 57 л. 25 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1560 на Плъв. гр. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 3 Юлий 1898 год. Дѣло № 1565/97 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—110—2

№ 4215

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвенъ а именно:

- 1) Дворно мѣсто въ I кварталъ отъ 250 кв. м. оцѣнена за 200 л.

Горний имотъ принадлежи на Атанасъ Коновъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взысканieto на Хазната за 154 лева 75 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3836 на Плъвенски градски Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 24 Юлий 1898 г. Дѣло № 1489/97 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 1—2

№ 3556

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

- 1) Една нива Плъвенско землище, мѣстността „Стража“ отъ 12 долома оцѣнена 100 лева.

Горний имотъ принадлежи на Трифонъ Пенчевъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взысканieto на Хазната за 81 лева и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1487 на Плъвенски гр. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всеки пристѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 24 Юлий 1898 г. Дѣло № 1559/97 г. сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—2